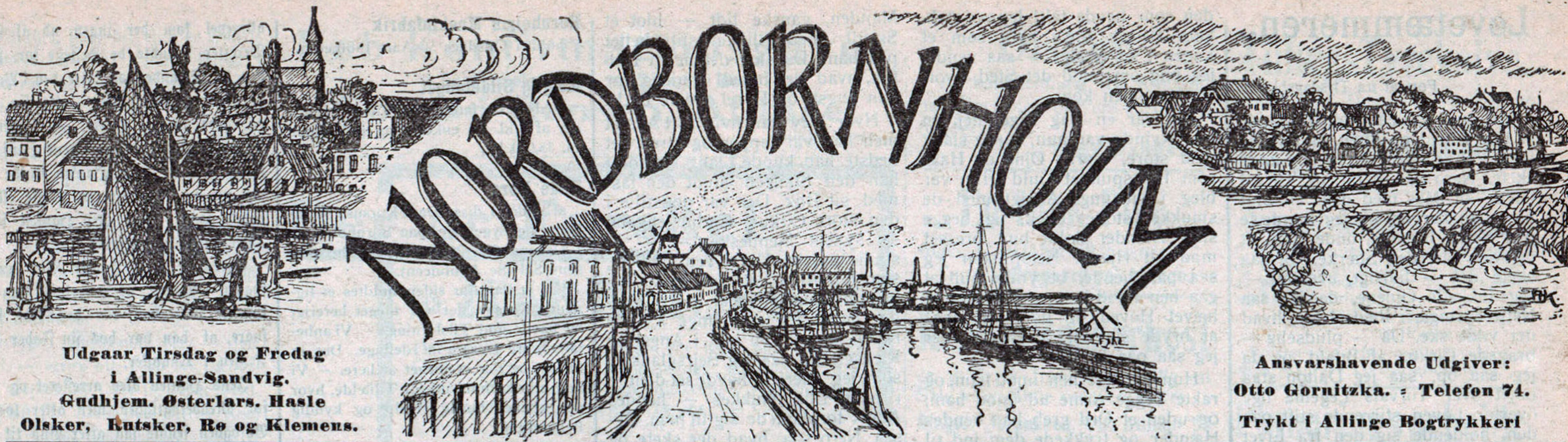

Udgaar Tirsdag og Fredag
i Allinge-Sandvig.
Gudhjem. Østerlars. Hasle
Ølsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Ud giver:
Otto Gornitzka. : Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 154

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - - 6 Ø.

Fredag den 19. September

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1930

En Rædselsnat.

Efter det Engelske.

—0—

Fortsat fra Tirsdagsbladet.

„Løve“, sagde Sam kort.

„Ja“, nikkede Pete og tog en Slurk af Flasken. „Jeg saa en Ged, der var sat ud som Lokkeniadt, da vi kom.“ Pludselig gav han sig til at le, — „Skal vi ikke gaa paa Løvejagt?“

„Hvad mener Du?“ spurgte Dutch Sam.

Pete lo endnu engang en skratende, afskyelig Latter. Han havde øjensynlig faaet en eller anden skrækkelig Ide.

„Hvad mener Du?“ spurgte Dutch Sam igen.

„Kom med, saa skal jeg vise Dig det,“ svarede Pete stadig leende. „Jeg tænkte netop paa, hvorledes vi skulde gøre op med disse to. Nu har jeg en virkelig god Ide. Kom, Sam. March I to!“ brølte han til Fangerne.

Modstand var umulig. De to Fanger dreves foran, og Pete og Sam fulgte efter.

Snart kom det til Hulvejen, hvor Geden stod bunden. Et lille Stykke derfra var den lille Klynge Træer, hvor Johnny havde tænkt at skyde Løven.

„Nu er vi her, nu skal Løjerne begynde,“ lo Pete. „Løs Geden, Sam.“

„Hvad vil I?“ spurgte Johnny angst, thi Pete havde ført Eva frem og han og Sam var ved at binde hende i Gedens Tøjr.

Han styrtede frem og forsøgte at støde Pete bort, men Pete vendte sig om og gav ham et Slag i Hovedet, saa han faldt til Jorden og blev liggende nogle Øjeblikke. Da han igen kom til sig selv, laa han under Træerne Ved Siden af Hulvejen, og i Midten af denne stod Eva i Nymaanens Lys, bundet til samme Pæl som Geden forud.

Langt borte, men dog nærmere end før, hørtes Løvens Brøl.

En kort Stund tabte Johnny sin Selvbeherskelse. Han tiggede, bad og rasede, og de hørte med lystne Øjne og Øren derpaa. Men Eva hørte ham ogsaa og hun raabte beroligende til ham:

„Johnny! Johnny!“ og lidt senere: „Vær modig, Johnny!“

Han tav straks. Med stor Anstrengelse rejste han sig op i sidende Stilling. Eva stod meget stille og sagde ikke et Ord. Johnny syntes, at hun gav ham Mod. Han sad stille med stirrende Blik og tænkte ikke paa andet end Eva.

Ved Siden af sad Pete Carson og Dutch Sam sammenkrøbne med Vaabnene parat. — Pludselig lød det som et Tordenskrald i den dybe Stilhed. Det var Løven, der var kommen nær til og nu opholdt sig i Krattet ved Hulvejen hvor Eva stod. Den standsede og brølede igen, som om det besyn-

derlige Syn af en enlig Kvinde herude i det blege Maaneskin, ubevægelig uden at bryde sig om Løvens Nærværelse, vakte dens Forundring og Mistro.

Den afrikanske Nats Stilhed svøbte sig som et Slør om dem. En Gang saa de tavse, stirrende Fangevogtere en Busk bøje, da det store Rovdyr smuttede forbi. En Gang saa de dens Øjne lyse som glødende Kul og dens smidige gule Skikkelse, da den trykkede sig ned ved et Træ. Men to-vede endnu med Springet. Maaske syntes den, at det var for mystisk med den ubevægelige Kvindeskikkelse, der ikke engang flygtede, naar den brølede. Paa den Maade blev Baandene Evas Redning, thi hvis hun havde været fri, vilde hun have flygtet, og da vilde Løven straks have kastet sig over hende.

Efter endnu et forfærdeligt Brøl trak den sig tilbage til Krattet.

„Pete,“ hviskede Sam og tørrede den kolde Sved af sin Pande. „Pete, kryb ud og løs hendes Baand. Jeg kan ikke holde det ud længere.“

„Jeg — jeg tør ikke,“ mumlede Pete tænderklaprende.

Johnny løftede sit Hoved.

„I kan ligesaa godt skyde hende nu,“ mumlede han næppehørligt.

„I skulde ikke have vidnet mod os.“

„Jeg beklager, at vi har gjort det,“ sagde Johnny.

Sam løftede Bøssen, men sænkede den igen. Hans Hænder rystede, saa han kunde ikke sigte.

Det havde været bedre for dem om de havde holdt dem tavse og stille; thi Løven var forsulten og vidste ikke, hvad den skulde tro om den ubevægelige Skikkelse i Maaneskinnet. Men denne Hvissen og Tisken i Buskene kendte den, det var sikkert noget farligt.

Mens de tre Mænd betragtede Skikkelsen i Maaneskinnet, sneg Løven sig i Cirkler som en Kat omkring dem. Da den var paa ti Skridts Afstand, bøjede den sig ned. Et Spring gennem Luften og det vældige Dyr faldt ned paa Pete Carson.

Dutch Sam vendte sig om og prøvede paa at slaa til Dyret, men Løven slog ham med sin Pote, saa hele hans ene Side blev revet op. Pete Carson skreg forfærdelig af Smerte. Løven flaaede i ham og trak ham med sig bort.

John kom paa Benene uden helt at vide, hvad der var sket, eller hvor hans Fjender pludselig var bleven af. Han vaklede hen til Eva, faldt paa Knæ og begyndte at bide hendes Baand over. Nogle Minutter efter var hun fri, og derefter befriede hun ham. Deskyndt sig vaklende og rystende, men opfyldt af dyb Taknemlighed mod Forsynet, tilbage til deres Hjem, hvor de skrækslagne Negere jubede, da de gensaa deres elskede Herskab.

Næste Nat dræbte Johnny Sinclair Løven, da den atter kom til Hulvejen for at gaa paa Rov.

Elgoksernes Kamp.

Et Billede fra Kanada.

Luften var sval og let. Fra Øst sivede Dagingen ind og skiftede langsomt over fra den første Anelse af graalig hvidt til det lyseste Skær og blev stadig dybere i Farven, efterhaanden som Vaarnatten veg fra Træ til Træ og blev borte i Skovens Dyb. Da skød Solen op som en uhyre Boble af skinnende gyldent midt i det skælvende røde Væld — og Dagen var der i al sin sejrende Glans.

Oppe i en svær, gammel Gran hvor kun en og anden sydvendt Gren viste Livstegn, smuttede som i en Leg rundt om Stammen som Lyn rappe Glimt af skinnende Pelse, rødbrune og sorte. To smaa Dyr i en voldsom Leg, en farlig Leg, hvor selve Livet var Indsats — Egnen og Maar.

Rundt og rundt gik det og stadig højere op, indtil Egernethavde naaet den Gren, det vilde, og satte saa af i et mægtigt Spring og tog den ene fortvivlede Chance, den ene af Tusinde.

Det dalede ned paa den yderste Spids af den nærmeste Gren og klamrede sig til den svajende Spids. Det var frelst. En lillesmækkende Lyd, og det forsvandt i Tykningen medens Maaren stod tilbage med de smaa hvasse Øjne stirrende efter den tabte Frokost.

Der var ingen Udsigt fra Passet. Skoven voksede tæt helt op, og Træerne gav sig ikke Tid til at klatre op paa selve Bjergryggen, men gik stille frem langs Bredden af et lille Vand, hvor Isen endnu laa under dyb Sne.

Yderst paa Odden foran Træerne stod de gulgrønne Aspestammer i Skyggen, thi Fjeldet bagved tog af, saa kun Toppene med de bristende Knopper laa badet i Lys.

Da hørtes der pludselig et voldsomt Leben oppe i Luften over Passet, og en stor Flok sorte Svaner styrede frem mod Nord i lav Fluø. De lange Halse stod frem som sorte Streger fra de store Kroppe.

Jack rev Riflen ned, men Kanadieren stoppede ham og blev staaende og lyttede. I ensformig Susen forsvandt Svanerne nordover, og det blev igen helt stille. Jack kunde ikke høre andet end Vindens svage Susen i Trætoppene og en ihærdig Spætte, som hakkede et Sted inde i Skoven. Men Kanadieren hørte sikkert noget andet, thi med et kastede han sig plat ned i Græsset bag nogle lave mosgroede Stene og gjorde Tegn til Jack, at han skulde følge ham.

Først da fangede Jack en anden Lyd. Den kom bagfra, noget til højre for dem, hvor Landet laa lavt og moseagtigt. Det var en højst forunderlig Lyd, som han ikke forstod, thi det lød, som om to tørre Træstykker blev gnedet mod hverandre. Da skar der pludselig ud i Stilheden et underligt Skrig, saa gennemtrængende og vildt, saa befalende og dog saa lokkende.

Det var ikke et Brøl og knap nok heller noget Skrig i egentlig Forstand, men mindede snarere om et Trompetstød. Det kan ikke engives med Bogstaver og heller ikke beskrives, for hele Naturen har ikke noget tilsvarende. Det er Indbegrebet af Urskovens raa Kraft og Foraarets opsamlende Brynde, som ikke lader sig standse: Elgoksens Røst.

Som Safterne i Skovens mægtige Træer, saaledes bruser Blodet sydende gennem det store Dyr.

Derfor har Skriget ikke alene Lokketoner og ikke heller alene Befalingen til Underkastelse, men ogsaa Udfordringen i sig til alle de andre ubændige Okser, som kæmper om de bly Elgkøers Gunst.

Der skar det igen, ja . . . saa det dirrede i Trommehinderne, og samtidig hørtes tydeligt den gnatrende Lyd fra de hornede Splitklove, der slaar som Kastagneter for hvert drabeligt Skridt.

Næppe var Skriget døet hen, før der lød et andet fra den anden Side af Vandet.

Der kom det igen bag fra Mosen, men nu var Udfordringen dominerende. Frem og tilbage sendtes Skrigene, til Ekkoet syntes at gaa i et. Stadig højere og mere indædt rasende steg de i Morgenstilheden. Skovens Kæmper bød til Dyst.

Mændene laa ganske stille og lyttede med hver en Nerve spændt.

Det knasede stærkt inde i Krattet en halv Snes Meter fra dem, og en prægtig Okse tonede frem med højt hævet Hoved og vældige Horn. Den skrabede rasende i Bakken, saa Jord og Sten fløj til alle Sider. Den stod et Øjeblik med Hovedet saa højt, at Hornene næsten laa ned paa Siden af den massive Krop. Saa sendte den igen sin Udfordring ud over den vide Søflade.

Paa Bredden ret overfor blev der pludselig Liv i Krattet, og den anden Elg brød frem i hele sin Vælde. Igen dirrede Luften under Skriget fra begge de glødende Struber, saa fo'r de frem som paa Kommando og sprang ud over Skrænten i et mægtigt Hop.

Tø-Isen var haard, og Sneen under Isen sunket sammen, saa de brede Klove holdt dem nogenlunde oppe, til de mødtes midt paa den islagte Flade.

Det knaste og smældede i de svære Horn, og de blev hængende sammen, og trykkede til med hele deres ubændige Kraft og vrede og vrikkede for at komme løs, til Takkerne røg med tørre Smæld og de kom klar af hinanden.

I næste Nu bøjede de begge Hovederne dybt for at komme under hinandens Forsvar og fo'r saa paa igen. Men de var næsten lige drevne i Kampens Alvor og temmelig lige stærke.

Saa gik det løs paa anden Maade med lynsnart sparkende Klove og vidt opspærret Gab i stærke Brøl, saa Blodet flød omkring dem.

Tø-Isen var et Rod efter det første Sammenstød, og Sneen føg i Sky efter de dansende Kroppe og blev mere og mere rød i stadig videre Kreds, hvor de tumlede om med dundrende Sammenstød og med Klovens knivskarpe Rift.

Paa Bredden overfor tittede to hornløse Hoveder frem, og store,

fugtig-brune Øjne fulgte interesseret Kampens Gang.

Det knasede igen svagt i Krattet tæt ved, hvor de to Mænd laa og stirrede, og en rundrygget Elg-Ko stod der rødbrun og glinsende fin mellem de lyse Stammer.

De stødte rasende Skrig fra Kampens første Omgang var hørt op, og Pusten stod dampende hed ud af de fraadende Muler, blæst frem i hivende Støn.

Saa løb de igen mod hinanden, Horn mod Horn, og prøvede at vælte hinanden over Ende.

Saa løb de paa igen med knitrende Klove, før de traf med dumpe Stød og efterlod lange blodige Flænger.

De kæmpede nu i en stor Gryde i Sneen, saa kun Kroppene stak op, da de tog en kort Vaabenstilstand og stod og gloede paa hverandre med onde, blodskudte Øjne.

Da lyste et kort Glimt op fra Kanadierens Riffel — og den ene Okse segnede om i Sneen.

Hvad voldsomme Kræfter og mattede Blodtab ikke formaade, det ordnedes med en lille elendig Blykugle. Den anden Okse blev staaende og stirrede paa den faldne Fjende et kort Nu, som om den ikke rigtig forstod, at den virkelig var død. Saa hævee den det mægtige medtagne Hoved, aabnede Gabet vidt og udstødte et skingrende Brøl; Sejrherrens Triumf.

En Stund var alt stille. Saa kom de dansende paa lette, stærke Ben, fra begge Bredder, de evig Fleminine og ydede ham sin Hyldest og slikkede hans Saar.

Kort efter luntede de alle af Sted over til den anden Bred og forsvandt mellem Træerne.

Til en Konfirmand.

—0—

Mel.: Mens Nordhavet bruser.

Nu har du jo traadt dine Barnesko, Farvel til din Skole du siger, og frem du vil vandre i Haab og Tro mod Fremtidens lokkende Riger, de vinker smilende til en og hver, men til I unge dog vel nok især.

Du kender kun Solskin og gylden Dag, men Bygerne møder du siden, de kommer til alle, og Stormes Brag du møder vel ogsaa med Tiden . . . se, da er det, det gælder fast at staa, paa Klippegrund du altid bygge maa.

Naar du vil flagre af Reden ud som Fuglen, der Livet skal prøve, det gælder: gaa kun for det gode Bud lad Fristelser ikke dig sløve, og værn om det, du har i Minders Gem: glem aldrig Far og Mor, dit kære Hjem.

Saa vil vi da ønske alt godt og smukt maa følge dig frem gennem Livet, at intet din Tro og dit Haab faar slugt at ikke du knækkes som Sivet. Hold Tanken ren og følg den lige Vej, da tager ingen Foraarsstorme dig.

Løvetæmmeren..

—o—

Fortsat fra Tirsdagsbladet.

Det gik saaledes til. Vi havde et lille Uheld en Aften, og Dyrene blev urolige, skønt der ingen Skade skete. Nero var værst, og Torval havde sit Mas med den. Til Slut blev han nervøs, og jeg kunde se paa Neros lurende, onde Blik, at nu var han den Stærke. Og saa skete det — hurtigt, uventet! — Jeg lukkede Øjnene, da jeg saa Nero springe, i Rædsel for, hvad der vilde ske. Da — pludselig — bragede Cirkus af Bifald, og da jeg saa op, saa jeg Dalton staa bøjet over Torvals Legeme lige overfor Løven stirrende stift paa den, holdende sig den fra Livet med sit Blik! Hvor længe de stod saadan, ved jeg ikke — det var den mest fortvivlede Kamp, der nogen Sinde blev udkæmpet mellem et Menneske og et vildt Dyr — og Mennesket sejrede! Pludselig lo han saa det rungede i hele Manegen og tog et Skridt frem imod Dyret — og Dyret tøvede og veg. Med sin Jernstang drev han det baglæns Manegen rundt, henimod Indgangen til dets Bur — det fnøs og slog med Poten efter Stangen — men Skridt for Skridt vandt han frem — og Dyret forsvandt i sit Bur.

Publikum var jo ved at vælte Huset, forstaaer De nok, da han bagefter tog den bevistløse Torval og bar ham ud paa sine stærke Arme.

At Torval var færdig med Bestillingen fra den Aften, siger sig selv, og Dalton var jo nu den nærmeste til at være hans Efterfølger, men skønt jeg vidste, at han mere end nogen anden egnede sig dertil, kunde jeg ikke lide at tænke mig ham paa den farefulde Plads. Jeg besluttede imidlertid at tale lidt nærmere med ham og sendte Bud efter ham og sagde ham min Mening. Men han — han lo —

„Døden? Jeg er ikke bange for at dø!“

„Dalton,“ sagde jeg. „Der er kun tre Grunde, hvorfra en Mand taler, som De gør. Enten er han en vanæret Mand, eller han elsker Whisky for højt — eller der er en Kvinde!“

Han blev hvid i sit Ansigt ved mine Ord, og jeg gik videre: „Og hvis der er en Kvinde, som elsker Dem, saa vilde det være et Helvede for hende at vide Dem revet ihjel af Løver i en Cirkus!“

Mine Ord traf. Jeg kunde se det, for han lukkede Øjnene et Sekund — men pludselig tog han et Skridt hen imod mig og stirrede mig ind i Ansigtet.

„De taler om noget, som ikke vedkommer Dem!“ sagde han roligt, „og jeg ønsker ikke at høre mere om den Ting. Alt, hvad jeg ønsker, er at vide, om jeg skal have Løverne eller ej, og hvad min Løn skal være!“

Saa blev Sagen jo afgjort, men jeg kunde stadig ikke lide at vide ham derinde hos de vilde Skabninger, for jeg holdt af ham og var mere bekymret for ham end nogensinde, for nu var jeg sikker paa, at der var noget med en Kvinde, og det er det værste, en Mand kan komme ud for.

Og, hvem mon hun var? Det spekulerede jeg tit og ofte paa, indtil det Hele en skønne Dag klaredes, og hun stod lyslevende midt iblandt os.

Det var i en lille By i Missouri og lige efter en Eftermiddagsforestilling. Jeg var gaaet hen til Omklædningsstellet for at sige noget til Dalton. Jeg fandt ham ogsaa, og mærkeligt nok stod han netop og talte med lille Bessie Laramine. Det var vist første Gang, han henvendte mere end et Ord til hende, og jeg saa hendes Øjne straae, og Rødmen kom og gik paa hendes Kinder. Det gjorde mig helt godt at se, og jeg stod lidt og betragtede dem, da jeg pludselig hørte fra Udgangen hørte et lille Udraab og derpaa et en blid Kvindestemme kalde:

„Dick!“

Dalton hørte det ogsaa, og i samme Øjeblik havde han glemt alt om Bessie og Cirkus og Løverne. Han huskede kun eet: Kvin-

den som havde talt! Jeg saa stakels Bessie blive hvid som et Lagen i sit Ansigt — saa vendte jeg mig om imod det Sted, hvorfra Stemmen kom.

Det var en ung Pige, nej, en ung Kvinde var hun, høj og slank med store, mørke Øjne og Haar som fint spundet Guld. Hun var bleg i sit unge Ansigt med de smukke, stolte Træk, og begge sine Hænder holdt hun presset mod sit Hjerte. Netop som jeg saa paa hende, begyndte hun at gaa hen imod ham, stolt, med højt hævet Hoved og uden at synes at bryde sig om, at Bessie eller jeg saa paa hende.

Hun gik lige hen imod ham, og rakte begge Arme ud imod ham, og uden et Ord greb han hendes Hænder og trykkede dem ind til sit Bryst, seende hende dybt i Øjnene. Jeg skal aldrig glemme det Udtryk i de to Ansigter i det Øjeblik! Det var, som de var alene i et eller andet Sted langt borte fra Alt og Alle, ude i Guds frie Natur med kun Blomster og Fugle og Træer omkring sig.

Hun talte først. „Dick,“ kom det saa sagte, saa sagte. „Gud være lovet at jeg fandt Dig!“

„Alice! Hvad mener Du?“

„Jeg mener, at det var galt, at jeg sendte Dig bort — at Du maa rejse hjem med mig!“

„Alice! Er det sandt? Elsker Du mig?“

Hun bredte Armene ud. „Ja!“

Jeg vendte mig om og saa Bessie staa ved Siden af mig med et tungt Blik og skælvende Læber. „Kom,“ sagde hun, „lad os gaa.“ Og vi listede ud af Teltet.

Jeg saa ikke Dalton igen førend om Aftenen, da han traadte ind i Manegen, og efter at han havde gjort sit Buk for Publikum, gik han ind i det store Bur og hen til Stedet, hvor jeg stod paa den anden Side af Jernstængerne.

„Thompson,“ sagde han, „dette er min sidste Aften hos Dem. Jeg rejser hjem i Morgen.“

„All right,“ sagde jeg. Det var det eneste, jeg kunde svare, for skønt jeg var ked af at skulde af med ham, var jeg dog glad paa hans Vegne.

„Ja, det er min sidste Optræden — jeg har lovet hende det.“

„Hvor er hun?“

Han pegede hen imod de reserverede Pladser.

I det samme kom Løverne ind, og Dalton stod i et Nu med Ansigtet vendt imod dem.

Der var ikke noget i Vejen — Dyrene kom stille og rolige ind i Buret og sidst gamle Nero. Som sædvanlig paa sin Vej henimod sin Plads standsede den et Sekund og kastede et hurtigt, vildt Blik paa Dalton — de lurer jo altid paa deres Chance, disse Dyr. Ellers plejede den roligt at forføje sig videre hen til sin Plads, men ikke saaledes den Aften, thi den saa noget i Mandens Ansigt, noget, den havde ventet paa maaske engang at se. Jeg iagttog den meget nøje, og jeg saa dens Blik blive ondt og grusomt — saa sneget han sig hurtigt bort. Men det greb mig med en iskold Haand om Hjertet, for jeg vidste, hvad Dalton ikke vidste, hvad Dalton endnu ikke vidste, at det Nero havde læst i hans Blik, var Angsten for Døden!

Nu elskede han Livet og var bange for at miste det.

De andre Løver gjorde deres Kunster — tilsidst var det Neros Tur. Langsomt, trevrigt gik den ned ad Forhøjningen, paa hvilket den havde taget Plads, da Dalton kommanderede den herhen, men i Stedet for at klatre op af en Stige, som den skulde gøre, stod den og betragtede Dalton, slukkende sig om Kæberne med sin blodrøde Tunge. Jeg gøs ved det Syn! Dalton syntes ikke at forstaa hvad der var i Vejen. Han gav den endnu en skarp Ordre og svippede den over Flankerne med sin Pisk; men Nero blev blot staaende, hvor den stod — urørlig —

Da tog Dalton sin Jernstang og slyngede den hene efter Dyret, men i Stedet for at vige tilbage for den slog Nero blot til den med Poten og nærmede sig derpaa

Manden, ganske lidt — blot et Skridt, med Blikket stift heftet paa ham. Da slog det ned i Dalton, hvad det betød! Endelig var han angst, og Dyret vidste det!

Hvor blev han hvid i sit Ansigt men han var tapper og stred det bedste han kunde. I lang Tid holdt han den Stangen, holdt den fast med sit Blik. Der var dødstille i den store Cirkus. Endnu engang — syntes Mennesket — at skulle besejre Dyret ved sit Blik, som hin Aften, da Torval laa bevidstløs imellem dem, da pludselig, hørte jeg den unge Kvinde raabe hans Navn højt i Angst og Rædsel! Da saa jeg Sejrglansen, som jeg allerede havde set dæmre i hans Blik, slukkes — hendes Angst forplantede sig til ham. Og saa Nero saa, hvad der skete og vidste, at nu endelig, var den den stærkeste! I et Spring var den over ham og havde kastet ham til Jorden og stod over den blege bevidstløse Mand med hævet Pote. Da greb jeg en Pistol, som jeg altid havde hos mig, og fyrede løs. Om jeg sigtede eller ej, ved jeg ikke, men mit Skud ramte Dyret tværs igennem Øjet, og med Poten stadig hævet faldt den død om ved Siden af Manden.

Skuddet havde imidlertid gjort de andre Dyr urolige, og jeg saa at de forberedte dem paa at springe løs paa Dalton, men i det samme som en af dem forsigtigt sneget sig henimod Manden, saa jeg nogen styrte ind i Buret.

Det var Bessie.

Hun styrtede lige henimod den Løve, der var nærmest, og slog den med sin Ridepisk. Dyret kastede et Blik op paa hende — og veg tilbage for Udtrykket i hendes Øjne, der var modigt og fast, og i et Nu havde hun løftet Dalton op paa sine unge Arme, og medens Dyrene stirrede efter hende, uden at gøre Forsøg paa at forfølge hende, bar hun ham vaklende ud af Buret og lige over til det Sted, hvor hans Elskede stod og vred sine Hænder. Og der lagde hun ham ned foran hende og sagde med et lille Suk:

„Husk altid, at jeg bragte ham frelst tilbage — til Dem!“

Ja, her ender Historien. Dog maa jeg endnu fortælle, at Dalton tog hjem til sin Slægt og giftede sig med den unge Kvinde, og at jeg solgte Løverne til en Zoologisk Have.

Bessie Laramine? Ja, hun er endnu ved Cirkus. Hun elskede ham, Ja, det er rigtigt. Men med Kærlighed og Kvinder er det en Sag for sig. Den gør dem til smaa Helte, medens den gør os Mænd til fejge Kujoner.“

Fra Dag til Dag.

—o—

Dødsfald.

Enkefru Karoline Cicilia Mortensen døde i Onsdags efter længere Tids Svagelighed, 86 Aar gl.

For halvandet Aar siden døde hendes Mand, Skomagermester H.P. Mortensen.

Arbejdsmand Niels Persson er død, 64 Aar gl.

De tyske Fascister

har ved Valgene vundet mægtig Tilslutning og mønstrede over 6 Millioner Stemmer.

Bornholms Maskinfabrik

holdt i Onsdags 50 Aars Jubilæum.

Mægtig Sildefangst

Ved Nexø fanges for Tiden Mængder af Sild. En enkelt Dag indbragtes ca. 15,000 kg.

Røde Kors

afholder i disse Dage Kursus i Sundheds- og Sygepleje paa Bornholm. — I Dagene 22. — 28. Sept. paa Christensens Sal (Se Annoncen).

For et Par Aar siden holdtes et lignende Kursus, der var meget lærerigt og havde god Tilslutning. — Vi anbefaler vore Læsere at deltage. Det er billigt, og der er meget at lære. — Vi kan alle komme ud for Tilfælde, hvor der kræves hurtig Hjælp og kyndig Behandling.

Den mystiske Kvinde

er Titlen paa den nye Film, som Biografen viser paa Søndag med Greta Garbo i Hovedrollen.

„Berlinske Tidende“ skriver:

„Den mystiske Kvinde“ synes at besidde alle Betingelser for at trække Publikum til Huse. Kærlighedshistorien er overordentlig spændende fortalt, og Greta Garbo er ikke blot saare skøn at skue, men udfolder en Kunst, der paa en Gang blander og bedaarer. — Filmen er sat i Scene med mesterlig Teknik, navnlig Degradationen foran Regimentets Front i Kasernegaarden er af mægtig Virkning.

Hvorhen paa Søndag?

— Naturligvis til Sandvig, hvor Fr. Bidstrup indbyder til Fest paa Strandhotellet. (Se Annoncen).

Mordet ved Strandløkken

Natten mellem d. 9. og 10. Juli 1695.

(Eftertryk forbudt.)

Resume: Afdøde Arkelimester Niels Jørgensen i Sandvig har 1694 efterladt sig bl. a. Sønnen Henrik og Hans Nielsen samt Datteren Lena og Anna. Henrik har levet i Kiv og Strid med Hans og de andre Brødre samt Fættteren Hans Hansen. Henrik myrdes og sænkes i Havet. Lena er gift med Bornholms Provst, Poul Ancher. Anna med Lejtnanten, Lars Gomløs, begge af Hasle. — Hans Hansen dømmes fra Livet. Sammensvorne Venner befrier ham fra Fængslet, og han flygter i en Baad til Skaane. Hans Nielsen fængsles og sigtes for Meddelagtighed.

Sidst fulgte Læserne Hans Nielsen til Graven efter at Slagpresteren havde skilt hans Hoved fra Kroppen. — Den virkelige Gerningsmand, Hans Hansen, slap med Livet og rømte bort fra Landet. Hvorledes dette gik for sig skal nu korteligen berettes.

Efters om anden Dagen efter Udbrydelsen fra Hammershus gik strenge Ordre ud til Militsen om Bagthold langs Stranden, og saavel „Land-“ som „Byfolkene“ lede jo stor tribulation med Bagt og Tog“ for den Sags Skyld.

Fra Hammershus førtes Fangen paa Hans Nielsens Hest til Sandvig og deraf samme Nat til Jens Hansen i Øster, hvor Arkelimester Peder Michelsen fra Hasle efter Samraad med Provsten Poul Anchers Hustru hentede ham og førte ham til Jep Hansen i Østerlarsker. Ophavsmanden til denne Plan var — hvor mærkeligt det end lyder — Byfogden i Rønne Hans Olsen Schou. Hans Hansens Søster, Gertrud Peder Anders fra Rø, kom til Jens Hansen og sagde, at Hans Hansen skulde forføje sig til Østerlarsker, hvor Byfogden havde købt Poul Hansens Baad for 20 Slettedaler.

Jens Hansen red saa om Aftenen sammen med sin Stifson Hans Dirichsen til Jep Hansen paa den 43de Stattegaard i Østerlars og sammen med ham og hans Søn Hans Ipsen fulgtes de til Poul Hansen i Mølleb. Den Nat bleve de imidlertid for meget, og de overnatte derfor i Jep Hansens Vade og gik atter næste Nat ned til Poul Hansen, hvor de fandt Baaden staaende parat til Transport paa en Slæde i Gaarden. De slæbte saa Baaden over Gærdet, som knagede og bragede, men

alligevel kom der ingen ud af Huset. Derefter spændte de Hestene for, slæbte den til Stranden og satte den i Vandet, hvorefter Hans Hansen satte sig i den og roede ud paa Havet. — Medens de slæbte Baaden, udtalte Jens Hansen sin Frygt for, at Poul Hansen skulde komme ud og fende dem en Rugle eller et Stuk Hagl; men Jep Hansen sagde: „Det havde ingen fare.“

Siden fik Jens Hansen Bud fra Byfogden i Rønne, at han, hvis han blev spurgt, hvor han var den Nat, skulde svare, at han var hos sin Fader Hans Jensen i Knudsker.

Jens Hansen blev arresteret og sigtet for Meddelagtighed, men atter løsladt. Byfogden sendte saa atter Bud til ham gennem Hans Ipsen, at han skulde rømme, fordi Byfogden havde formummet, at de atter vilde arrestere ham. Gertrud Peder Anders leverede ham da Sejl og Mast og 2 Rorer, men Flugten mislykkedes, han fattedes atter i Arrest og maatte dr gaa til Befendelse og fortalte da, hvad her er meddelt.

Jep Hansen vidnede, at han var i Rønne for at betale Stattefogt (Paa dette Tidspunkt maa altsaa Stattefogterne alt være forlagt fra Hammershus til Rønne) da Byfogden kom til ham „ved den østre Hans Olsens Port“ og overtalte ham til at medvirke ved Flugten. 3 Dage efter kom Jens Hansen til ham fra Gertrud og hilsede fra Byfogden. Jep Hansen undskyldte sig med at være forført af Byfogden.

Sfølge Landstingsdom af 8de April 1696 dømmes Poul Hansen i Mølleb. jaalunde: „Da han har vedkendt at have lobet Kaptajn Hans Roefoed Hansen at holde sin Baad i god Varetægt og selv svare derfor og lide derfor om den bortkom og i alle Maader holde Kaptajnen uden Stade, saa har han ladet Morberren Hans Hansen med samme Baad bortkomme fra Landet; hvorfor han bør for sin Ulydighed og Opførsigheds Skyld at have forbrudt sin Boeslod til hans Igl. Majestæt.“

Jens Hansen dømmes af Herredstinget til sin Boeslods Fortabelse og desuden til Bremerholm i Fjern paa Livstid, men søgte Landstinget om Formildelse. Samtlige 16 Sognemænd i Øster gik i Forbøn for ham og vidner, „at Jens Hansen altid har forholdt sig som en ærlig og oprigtig Kongens Stattebonde og imod Nabo og Genbo oprigtig og redeligt — og at han nu kun er forført af onde Mennesker.“

Det hjalp imidlertid intet, thi Landstinget stadfæstede Dommen.

Hans Svendsen var her heldigere, han var ogsaa dømt ved Herredstinget, men Landstinget frifandt ham, da de ikke ansaa ham for at være Hovedmanden ved Rømnungen.

Imidlertid benaadedes de alle af Kongen den 30. Juni paa Kommandantens Forbøn og fik Lov til at beholde deres Boeslod mod at udstaa 3 Maaneders Fængsel paa Hammershus.

Hans Olsen blev dog ikke Byfoged mere.

Hermed slutter min egentlige Beretning om denne grusomme Familietragedie, der afgjorde saa mange af Sandviigs bedste Borgere og Borgerindes Stæbne, og som sikkert har sat Sindene i voldsom Bevægelse paa hele Nordbornholm, hvor den vidtforbrejede Slægt havde sine Udøbere.

De haarde Domme affødte andre Rettsjager om økonomiske Interesser, og Mordfagen affattede sine Spor i Protokollerne flere Aar efter.

I en senere Artikel agter jeg at meddele noget om de implicerede senere Stæbne for saa vidt som Retsprotokollen, Skifte- og Pantebogen, Kirkebøger o. a. fortæller noget herom.

For de Læsere, som har fulgt „Mordet ved Strandløkken“, og som i det hele interesseres sig for Historiefortælling, kunde det sikkert være af Interesse at erfare, hvad den kendte „Bornholmerhistoriker“ Zahrtmann mener om denne Sag.

I Bornholmske Samlinger 14. Bind Side 44, hvor Zahrtmann skriver om

Poul Ancher, staar der efter en Dmtale af Mordet følgende: „Intet Steds i Netzatterne nævnes Poul Ancher. Han stod rimeligvis helt udenfor denne uhyggelige Sag uden at gribe ind i sin unge Hustru frugteløse Arbejde paa at redde den yngste Broder fra Væddesværdet. De skjulte Traade i Mordtragdien syntes i det hele spundne af Kvindelidenstabs. I Bornholmernes og Kongens lempelige Indgriben kunde maaske lægges Samfølelse med den gamle Provst Vanstæbne.“

Overlæge Zahrtmann, der — som bekendt — drejer alt, hvad der i Mildestoffet overhovedet lader sig bruge dertil, til Ungst for Bornholms Befrier Jens Koefoed, medens han omvendt fortæller alt muligt til Forherligelse af Præsten Poul Ancher, er dog her kommet i aabenbar Konflikt med Kendsgerninger.

Som Læserne vil have bemærket, nævnes Poul Ancher endog særdeles hyppigt i Netzatterne. Jeg satte mig for at tælle, hvor mange Gange hans Navn fandtes, men opgav det efter at have truffet det hele 44 Gange i Forbindelse med Mordet. Læserne vil vistnok indrømme mig, at det saa — mildest talt — maa kaldes en driftig Paastand af den gode Historiker at paastaa, at det intet Steds findes.

Ligeledes forholder det sig med samme Historikers Formening, at Poul Ancher stod helt uden for Sagen. Jeg behøver blot at henviser til hans Cautionsbrev, hvor han siger god for hans Svoger Hans Nielsen. Anchers Tilstedeværelse hos W. P. Pedersen paa Mørgaard i Øster sammen med de øvrige sammenkomne, da der smededes Planer for at befri Hans Hansen fra sit Fængsel paa Hammershus, beviser ogsaa godt nok, at han var med i Komplottet. Blot har han her ligesom ved Opstanden i 1658 indskrænket sig til „de gode Raad.“

Zahrtmanns Formodning om Kvindelidenstabs som Aarsag til Mordet er ligeledes grebet ud af Luften. I Netzatterne findes intet herom. Derimod angives det flere Steder tydeligt nok, at økonomiske Forhold var Anledning dertil.

De bornholmske Domstoles Indgriben i Sagen var ogsaa alt andet end lempelig; de dømte tværtimod efter Lovens fulde Strengheid. Lempelserne foretoges af Kongen paa Kommandantens Forbøn og ikke af Bornholmerne. At Medfølelse hos Kommandanten med den uheldige gamle Provst medvirkede, tør jeg ikke benægte, men alt i alt afgiver Zahrtmanns ihærdige Defensorat for sin Protege Poul Ancher et udmærket Holdepunkt for Uureringen af den specielt zahrtmannske „historiske Sandhed“ angaaende Bornholms Befrier Jens Koefoed.

p. t. Ringsted, den 14. Sept.
R. E. S. Koefoed.

Allinge Teglværk
anbefales.
Mursten, Teglsten, Drænrør.
Tlf. 127.

Biografen.
Søndag Aften Kl. 8
Den mystiske Kvinde.

Skuespil i 9 Akter med
GRETA GARBO i Hovedrollen.

Junglens Dyr.
Naturbilleder.

Aktieselskabet
Hasle Bank
modtager Indskud paa Indlaansbog og Folio, Termins-
ydelse til Kredittoreninger,
ordner Kreditlaan m. m.

Køb Konfirmationsgaver
i Guld-, Sølv-, Plet- og Tinvarer hos
Conrad Hansen, Allinge
Stort Udvalg. Billige Priser.

Der er Forskel
paa **Kakkelovne!**
Det gode Fabrikat viser sig ikke blot ved, at Ovnens varmer, men kendetegnes samtidig af den smukke Støbning og den fuldkomne Tilpasning af de enkelte Dele, specielt Dørene. — — —
Vejle Støbegods er landskendt
paa Grund af dets Soliditet, smagfulde Udførelse, fortrinlige Varmeevne og store Økonomi. — I mit righoldige Lager af Ovne finder De let den Ovn som passer Dem. — — — Priserne meget rimelige.
P. C. Holm, Allinge.

Ny bornholmsk og norsk Spegesild
er paa Lager.
Produkten.

Overprisen paa friske Æg
er igen sat op!
Sukkerprisen nedsat!
Iøvrigt udsælger vi alle Kolonialvarer i bedste Kvaliteter til absolut billigste Pris.
Produkten.

Vi har stort Lager af tørre Brædder
af alle Dimensioner.
Priserne er nu billige, og vi giver stor Rabat pr Kontant.
Produkten.

Allinge Elektricitetselskab.
I Henhold til en Generalforsamlings Beslutning afvigte 12te September 1930 indbydes herved de af Byens Borgere, som endnu ikke er tilsluttet Selskabets Ledningsnæt, til at melde sig inden Udløbet af den udvidede Frist:
➡ Fredagen den 10. Oktober 1930 ⬅
for at faa Installation udført paa de Vilkaar, som gælder for Medlemmer af Selskabet, herunder Laan til Installationer m. v.
De senere anmeldte kan til enhver Tid blive Forbrugere, men disse kan ikke erholde Laan til Installationer.
Indmeldelser modtages af Bestyrelsens Medlemmer.
ALLINGE, den 15. September 1930
Bestyrelsen.

Gode Kartoffler
sælges.
Karl Chr. Andersen,
Dammen pr. Allinge.

Jeg anbefaler mig med
Personkørsel
i ny lukket Bil og til rimelige Priser. Tlf. 145.
Poul Nielsen
Overfor Gæstg. Christensen.

Bornholms Spare- og Laanekasses
Afdeling i Allinge.
Kontortid 9—12 og 2—4.
Renten af Indskud er paa
3 Mdr. Opsigelse 4,5 pCt. p. a.
Alm. Sparekassetilkaar 4 -
Folio 2 -
i Forsørgelsesafdelingen 3,6 -
hvortil Præmie, hidtil 2,4 -

Allinge Skæperi
Optændningsbrænde altid paa Lager, billige Priser.
Tlf. 29. **Geert Hansen.**

Kender De
Østbornholm?
Ugeblad og Annoncetidende for søndre og østre Herreder
Oplag 3500 Eksp.
Læses i alle Hjem
Billig Annoncepris
Egner sig derfor
bedst for Avertering.

Et Parti prima danske Konfirmand-
Habitter
halv Pris.
Svend Flygenring & Co.
St. Torvegade 5.

Olsker
Al Sandhentning fra Kommunens Forstrand forbydes udensogns Beboere.
Sogneraadet.

En flink Pige
søges 1. Oktober eller senere
Brogaard pr. Allinge.

Kraftig Russerhest
ca. 8 Kv. 3 Tom. staar billig til Salg eller Bytte med en større.
Slagter Jørgensen. Tlf. Allinge 66
Slagteheste købes til bedste Priser.

Summistøvler.
Stort Udvalg. — Billige Priser.
C. Larsens Skotøjsforretning, All.

Til Salg i Sandvig
Ca. 2300 □ Alen Byggegrund beliggende ved Turisthotellet — samt Gedeløkke med Frugttræer beplantet og lunt beliggende, derfor særlig egnet til Hønseri — er straks til Salg for solid Køber paa gode Betingelser.
Fr. Bidstrup.

Røde Kors.
Allinge-Sandv. Afdeling
afholder
Kursus i
Sundhedspleje og Sygepleje
paa Christensens Sal (Havestuen) i Ugen fra den 22. til 28. Septbr.
hver Aften fra Kl. 8—10.
For Kursus betales 2 Kr. for hver Deltager. — Indmeldelse hos Formanden Fru Smedem. Petersen.
Bestyrelsen.

Ekstra fine Spise-Kartofler,
Samsø-Kartofler,
vokset paa sandet Muldjord, er til Salg, nu ved Optagningen, for 6 Øre pr. kg.
V. Sørensen, Borreløng.

Mejeriet
„Kajbjerggaard“
aabent fra 8—1 og 4—6.
Lørdag til Kl. 7.
Søn- og Helligdage fra Kl. 8—11.
.....
Fremstillingen af Flaske-Fløde

er nu begyndt, og Varerne anbefales saavel til Forhandlere som til Forbrugere. Fløden sælges i baade 1/4 l og 1/8 l.

Musikundervisn.
Fra 1. Oktober er min Adresse Vestergade, Allinge.
Elever antages.
Fru Oda Hjortbøl.

Yngre Medhjælper,
som vil deltage i Malkning, søges til 1. Novbr. paa Vævergaard pr. Tein.

Lukket 5 Pers. Bil
udlejes. Tlf. All. 8y kan benyttes.
Villy Jensen, Tein.

Al Lastkørsel udføres
samt Svin til Slagteriet a 75 Øre pr. Stk.
Lukket 12—14 Pers. Bil udlejes.
Tlf. All. 117 y. A. Engell, Tein.

TillægsTyrekalve.
Kalve efter Tyren Leif Vesterskov og gode Køer, er til Salg.
Møller, Kærgaard
Tlf. Ruts. 32 x.

Gruppe-, Industri-, Portræt-,
Interieur-, Sports-, Illustrations-, Heste- og Kreatur-Fotografering udføres overalt paa Bornholm uden ekstra Vederlag for Befordring.
Kaare Rasmussen.
Tlf. Rønne 526.
Forstørrelser efter gamle Billeder udføres paa egen Forstørrelsesanstalt.

Planeringsarbejde
— Tilfyldning af en Stenkule ved Storløkkebakken — udbydes paa Akkord. Henvendelse til
Lærer Johan Koefoed, Allinge.

Strandhotellet.
Søndag den 21. September
Præmie-Roulet.
Ærbødigt.
Fr. Bidstrup.

Overretssagfører
Jac. Jensen.
Inkassationer, Ejendomshandler. Dokumentskrivning, Dødsbødbehandling m. v.
Kontor i Allinge:
(Bogtrykker Gornitzkas Ejendom).
Træffes personlig hver Fredag Form.

Ny lukket Bil
udlejes.
L. P. Olsen, ved Tejn St.
Tlf. All. 59 kan foreløbig benyttes.

Biler
udlejes. 4—5 og 12—14 Pers. nye Vogne. Billige Priser.
Lastkørsel udføres.
E. Hansen, Tein. — Tlf. Rø 57 x.
Huggede og polerede
Gravmonumenter
i Bornholms smukkeste Sten til Polering. Er altid paa Lager til rimelige Priser.
Forlang Tilbud.
Se min Monument-Udstilling, Havnegade, Allinge.
Borreløngens Granitværk.
V. Sørensen.

Som Reklame
for NORDBORNHOLM udsender vi i Dag og følgende Fredage i September Maaned ca.

2000 Prøvenumre
til de Familier paa Landet og i Byerne, der endnu ikke har tegnet sig som Abonnenter paa Bladet. — — — Samtidig gør vi opmærksom paa, at NORDBORNHOLM udkommer 2 Gange om Ugen — Tirsdag og Fredag — og kan bestilles gennem Deres Postbud eller paa det stedlige Postkontor. — — — Vort Tirsdagsblad indeholder særlig interessante Artikler, bl. a. Mordet ved Strandløkken 1695, Uddrag af Hammershus Birketings Protokoller, „Med Kajak gennem Europa“, en ung Mands Skildring af, hvad han ser og oplever gennem de mange fremmede Lande paa Vej mod Sortehavet — — — samt andre spændende Fortællinger.
Abonner paa NORDBORNHOLM
Averter i NORDBORNHOLM
Egnens billigste og mest udbredte Blad.

Bestil Bladet i Dag hos Deres Postbud for Oktober Kvartal, og vi sender Dem det gratis i denne Maaned.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende for Annoncer paa tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den billigste og bekvemste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvittering paa Postbeviset.

Gode Brædder til smaa Priser.

Efter Statusopgørelsen har vi flere Smaapartier af pløjede og høvlede Brædder, som sælges særlig billigt.

Vi har gode, kantskaarne Udsudsbrædder — som stadig sælges til den lave Pris.

Nordlandets Handelshus.

Læg Mærke til,

at vi stadig betaler den store Overpris for **rene, nylagte Hønsæg,**

og at vi sælger alle Slags Butiksvarer af 1ste Kvalitet til meget smaa Priser.

Nordlandets Handelshus.

Tørt bornholmsk Korn, alle Slags,

købes og tages i Bytte ved Køb af Foderblanding, Foderkager, Hvede klid, Kunstgødning og alle andre Varer.

Vær saa god at rette Forespørgsel til

Nordlandets Handelshus.

18 pCt. Superfosfat og 40 pCt. Kalig.

ekspederes fra Lager til de nye, lavere Priser.

Den jyske, tørre Gødningskalk

er nedsat 2 Kr. pr. 1000 Kilo, og vi kan ekspedere strax fra Lager.

Nordlandets Handelshus.

Konfirmand-Habitter.

Matrosfacon-Ulster til Konfirmander.

Kulorte Drængehabitter og Matroshabitter er nu paa Lager i alle Størrelser i Efteraarets Nyheder.
Kulorte Habitter bestaaende af Bluse med Lynlaas og Plusfourbenklæder i alle Størrelser. Pris for Størr. 6 fra 27 Kr. (øvrige Priser i Forhold til Størrelserne).

Kulort Habit-Jakke med Ridebenklæder. Størr. 6 fra 31,85.
do. Jakke med alm. korte Benklæder fra 19,75.
do. do. lange do. Størr. 7 fra 29,50.

Blaa Matroshabitter føres i 3 Kvaliteter.
Med lange Benklæder Størr. 6 fra 23,50.
Med korte do. do. 19,75.

Kulorte Ride- og Plusfourbenklæder er paa Lager i alle Størrelser.

Stort Udvalg i prima **Ulsters** i alle Størrelser. fra ganske smaa til ca- 18 Aar.

Blaa Kadetfrakker og Stortrøjer i alle Størrelser.

Alt vort Drengetej er fremstillet af prima Stoffer. og Tillæg og Forarbejdning er den bedste.

Leverandør til Vare- og Landbrugslotteriet.

**MAGASIN
DU
NORD**

ved Victor Planck, Allinge.

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865

Indbinding af Bøger. — Protokolfabrik. — Papirvarer.

I. Kl. Arbejde. — Rimelige Priser. — Hurtig Levering.

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Anton Sonnes Ligkisteforretning

fortsættes uforandret.

Ligtøj og Ligsenge paa Lager. Ordning af Begravelser.

Agnes Sonne.

H. Th. Mortensen.

Maskinsnedkeri, Allinge.

Tlf. 47.

Færdselsregler

— 0 —

i Henhold til Loven af 1923.

Fodgænger! Husk, at Gade og Vej benyttes af Køretøjer, som pludselig kan komme til Syne; derfor: Se dig godt for, før du gaar ud paa Kørebanen. og træd aldrig baglæns ud paa den.

Skal du over Gade eller en Vej, saa husk at se til begge Sider, før du gaar ud paa Kørebanen, og gaa saa tværs over, ikke skraas over Kørebanen.

Læg Mærke til de Tegn, som Kuskene eller Chafførerne giver: strækker de P-sken eller Haanden ud til Siden, kan du se, til hvilken Side de vil svinge.

Du skal særlig passe paa ved Gadehjørner og Vejkryds; der kan komme Køretøjer, som drejer fra den ene Gade eller Vej ind i den anden.

Gaa aldrig pludselig frem bag om et Køretøj, men overbevis dig først om, at andre Køretøjer ikke kommer frem paa den anden Side.

I Byerne bør du gaa paa det Fortov, som du har paa venstre Haand og paa Landevejen i venstre Side af Vejen, saa vil du have let ved at se, om Køretøjer nærmer sig.

Vær hensynsfuld mod andre, saa at det bliver let for alle at følge Færdselsreglerne, og advar dem, der uforsigtigt handler imod dem.

Cyklist! Før du er sikker og øvet bør du aldrig køre paa Gader og Veje, hvor Færdslen er stærk.

Hvor der er Cyklesti, skal du benytte den, hvis den ligger paa din højre Haand.

Giv Tegn, forinden du standser eller drejer til Siden, og husk at dreje i stor Bue til venstre og lille Bue til højre.

Kør aldrig bagfra forbi andre Køretøjer i Gade- eller Vejkryds.

Kør altid hensynsfuldt og søg at undgaa at tilsprøjte Fodgængere og andre i dårligt Føre.

Slagteriets Udsalg, Allinge.

Friske Varer Onsdag og Fredag.

Fersk Flæsk, Karbonade, Mørbrad.

Medisterpølse, Fars.

Bayerske Pølser, Knæpølser

Køgt Skinke,

hjemmesmeltet Fedt.

Forskelligt Paalæg.

Dina Sorensen, Tlf. 38.

Grindringsliste.

Allinge-Sandvig.

Afholdelseforeningen: Jm. Rætmager Andr. Pedersen.

Aldersrentendb.: Jm. Murer Edb. Holm.

Allinge-Sandvig Stenværkers Sygefælles Jm. Hans Madsen, Sæne.

Rask, Carl Jørgensen, Strandvejen.

Allinge Sygefælless Sygeplejeforsikring Jm. Frederik Pedersen.

Blaa Kors: Jm. Murer Edb. Holm.

Borgmestertoriet 2—4 Eftm.

Brandinspektør: Smedem. Carl Petersen.

Bornholms Brandforsikringselskab

Sognekomm. Alfred Larsen.

Dampstibekspeditionen, aaben ved Sti-

benes Ankomst og Afgang Tirsdag

og Fredag Eftm., Mandag

og Torsdag Form.

Folkebogfamlingen (Vorgerstolen 1. Sal

Løsestuen Søndage fra 5—9 Eftm.

Udlaan Mandag og Fredag 7—8,

samt Tirsdag 3—4.

Folkeregistret: Kommunekontoret,

Good Templar Ord.: Jm. Carl Lind-

gren.

Hjælpekasen. Form. Jrt. Petra Møller.

Kasjerer Fru Alfr. Petersen.

Jernbanest. Varehuset aaben for Gods

8,30—12 og 2,30—6.

Ræmtekontoret 10—12 og 2—3.

Lørdag tillige 6—8.

Rirkeværger 3—4.

Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.

Postkontoret Allinge Søndage 9—12

og 2—6. Sandvig 9—12 og 3—6

Politi. E. A. Larsen, Allinge. L. P.

Mouritsen, Sandvig. Kontor Strand-

vejen.

Storstensfejrer E. N. Nielsen.

Tlf. Hasle 43.

Sparekasen 9—12 og 2—4.

Stempelfisk i Sparekasen 9—12 og 2—4

Branddirektøren do.

Statsankæften for Livsforsikring ved

Statensf. Kofod. Kontorid: 9—12

Jm.

Sygehuslægen 8—9 og 2—3.

Sygehuset. Besøgstid 11—12 og 4—5.

Sygekasen. Jm. Vager P. Holm.

Kasjerer Herm. Mortensen.

Telegrafstationen 9—12 og 2—6.

Toldamnet 8—12 Form. 2—5 Eftm.

Turistforeningen Østervadet „Born-

holm“. Jm. Rønner Mortensen.

Køb Konfirmations-Uret

hos

Telefon 140.

Conrad Hansen, Allinge.

Stort Udvalg. — Billige Priser.

Vil De have Fart i Omsætningen?

Hvad hjælper det at Lageret er fuld af Varer, naar Butikken mangler Kunder.

Den store Omsætning til en lille Avance giver den store Kundekreds, naar der averteres i

„NORDBORNHOLM“.

Regnskabsbøger

og Protokoller leveres billigst efter ethvert Skema. Hurtig Ekspedition. Sygekasselove og Kontrolbøger. Formularer, Attester og Blanketter.

Allinge Bogtrykkeri.

Kofoed & Mortensens Byggeforsretning

Ligtøj og Ligsenge. Ligkistelager. Ordning af Begravelser.

Telefoner 77 og 79.

Slagteriets Udsalg paa Lindeplads.

Tlf. 45.

Karbonade, Mørbrad og køgt Skinke frisk hver Dag.

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,

Dags-Dato, Vekselblanketter,

Visitkort og Takkekort,

Love og Regnskaber,

Sange og Salmer,

Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Børne-Regnfrakker.

Sorte blanke Regnfrakker med Stofkrave til Piger og Dreng er paa Lager i nedenstaaende Størrelser og i to gode Kvaliteter.

	Længde	80	85	90	95	100 cm
Prima Kval.	Kr.	14,75	15,50	16,00	16,85	17,50
Extra prima		20,35	21,00	21,75	22,50	23,25

**MAGASIN
DU
NORD** ved Victor Planck
Allinge.

BRØDRENE ANKER, HASLE

JERNSTØBERI & MASKINFABRIK.

Ajlepumper = Vandpumper - Varmtvands-Anlæg,

Ekstrafine nye Spegesild

er paa Lager. Kvaliteten er ekstrafin.

Produkten.

HATTE

i
Stort
Udvalg
Billige
Priser.

**NORDLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**

STRØMPER

Uld
Silke
og
Bomuld
Bedst og
billigst

**NORDLANDETS
HANDELSHUS
ALLINGE**